

Cetatea Cavalerilor

Fondator: Col. r. Dr. Constantin Meșină
 Editor: Asociația Națională a Cavalerilor de Cho.
 Editura Tipo MC, Oradea - 2020

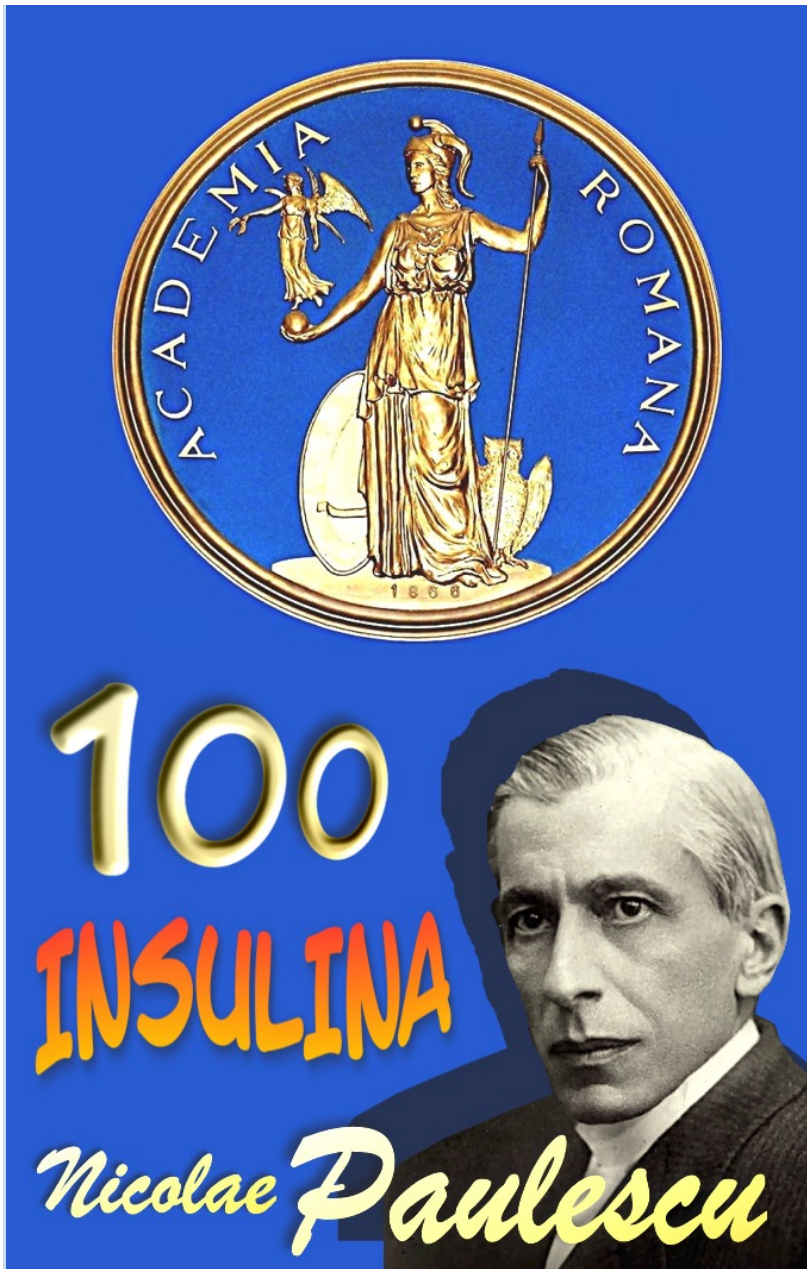

Cartea Mea e și a Ta!

ISSN 2734-6889

ISSN-L 2734 -6889

Nicolae Paulescu - 100 de ani de la descoperirea insulinei (pancreinei)¹ 100 de ani de la descoperirea insulinei

Moderator - Acad. Victor Voicu -
 Vicepreședinte al Academiei Române
 - Dezvelirea basoreliefului Acad. Nicolae Paulescu

- *Evocări*: Acad. Ioan-Aurel Pop,
 Președintele Academiei Române

- Dr. Irina Cajal-Martin - Subsecretar de
 stat în Ministerul Culturii, Președinte al
 Fundației „Academician Nicolae Cajal” -
 „Acad. Nicolae Cajal despre descoperirea
 insulinei”

- Ing. Alexandru Bartoc - Președintele
 Fundației Culturale „Bartoc C”. Cabinetul -
 Martor al descoperirii insulinei. Oferirea
 medaliei „100 de ani de la descoperirea
 insulinei - 1921”. Lansarea plicului și a
 ștampilei aniversare „100 de ani de la
 descoperirea insulinei - 1921”

- Film documentar: Descoperirea insulinei,
 1921 - 21 iulie 2021, în Clubul
 Academicienilor, Calea Victoriei nr. 125

**Ioan-Aurel Pop, Președintele
 Academiei Române**

Este simptomatic că descoperirea
 insulinei (descoperire comunicată oficial la
 23 iulie 1921) venea după o perioadă grea
 și oarecum asemănătoare, care cunoscuse o
 epidemie nemaiîntâlnită - Gripa Spaniolă -
 abia trecuse. Evenimentul de față, organizat
 de Secția de Științe Medicale a Academiei,
 prezidate de domnul acad. Victor Voicu,
 vicepreședintele instituției noastre, nu ar fi
 fost de imaginat în forma actuală, fără
 concursul neprecupețit al domnului inginer

Alexandru Dan Bartoc, președintele Fundației Culturale omonime, fără crearea medaliilor aferente, care marchează momentul aniversar, precum și amintirea descoperitorului, medicul Nicolae Paulescu.

Manifestarea pune în lumină și rolul continuatorilor, între care Nicolae Cajal, care a păstrat memoria profesorului Paulescu, contribuind din plin la notorietatea în lume a descoperirii insulinei de către un român, la popularizarea personalității acestui savant, ocultate de mai cunoscuții laureați ai Premiului Nobel.

Firește, împrejurările au fost atunci și ulterior, sub regimurile totalitare următoare, complexe, dar menirea noastră nu este aceea de a judeca, ci aceea de a evidenția rolul unei epocale descoperiri. În consecință, dincolo de toate aceste avataruri – întâmplate și în cazurile altor descoperiri și invenții - insulina a salvat de-a lungul secolului trecut de atunci, sute de milioane de vieți omenești.

Conducerea Academiei Române își face o datorie de onoare adresând Secției sale de Științe Medicale și Fundației Culturale „Bartoc” cele mai sincere mulțumiri pentru marcarea acestui moment de cotitură din istoria medicinei universale și adresează calde mulțumiri tuturor participanților.

S-a acordat Medalia „100 de ani de la descoperirea insulinei” următorilor distinși oameni de știință și personalități culturale: Prof. dr. Corin Badiu, Acad. Constantin Popa, Prof. Dr. Constantin Dumitrache, Prof. dr. Șerban Bălănescu, Prof. dr. Leon Zăgrea, Dr. Mugur Ardelean, Acad. Constantin Ionescu-Târgoviște, Prof. dr. Doina Dimulescu, Prof. dr. Leonida Gherasim, Acad. Ioan-Aurel Pop, Prof. dr. Dan Cheta, Acad. Ioan Dumitrache, Prof. Dr. Constantin Bălăceanu-Stolnici, Acad. Răzvan Theodorescu, Acad. Victor Voicu, Acad. Victor Spinei, Acad. Prof. Costin Cernescu, Dr. Irina Cajal-Marin, Prof. Dr. Maria Dorobanțu, Ambasador Prof. dr. Dumitru Preda, Prof. dr. Eduard Apetrei, Prof. dr. Dragoș Vinereanu, Ing. Alexandru Bartoc, Acad. Gheorghe Benga, Mihaela Helmis, Acad. Nicolae Ghilezan, Dr. Silviu Dumitru Păun, Prof. Dr. Irinel Popescu, Monica Mocanu, Prof. Dr. Ștefan I. Drăgulescu, Ioana Costescu, Prof. dr. Nicolae Hâncu, Prof. dr. Carol Stanciu, Prof. dr. Vladimir Beliș, Dr. Aurel Vainer.

Nota redacției - „Pancreina românilor sau insulina canadienilor?”

Nicolae Păulescu s-a născut la 8 noiembrie 1869, în București, România. Cu certitudine se cunoaște astăzi faptul că Păulescu este adevăratul părinte al insulinei, totuși acest lucru a fost recunoscut abia după câteva zeci de ani de la descoperirea marelui savant.

În 1921, Păulescu publică descoperirea sa privind acțiunea extractului pancreatic și principiul activ antidiabetic, extract pe care îl numește Pancreina, care astăzi este cunoscută sub numele de insulină, în revista de specialitate Archives Internationales de Physiologie, la data de 31 august 1921. Numărul din revista este publicat simultan în Franța și Belgia. Totuși, intenționat sau nu, descoperirea românului este ignorată, ba mai mult după 8-10 luni de la descoperirea românului, canadienii Fr. Grant Banting și Ch. Herbert Best anunță descoperirea insulinei, care caracteriza același principiu activ din pancreas. Cei doi neagă faptul că profesorul Păulescu ajunsese la aceeași descoperire cu mult înaintea celor doi, chiar dacă Păulescu își brevetase invenția în 1922 la Ministerul Industriei și Comerțului din România prin brevetul numărul 6255 intitulat „Pancreina și procesul său de fabricare”. Așadar, contribuția lui Păulescu este ignorată, iar comitetul de acordare a premiilor Nobel recunoaște doar meritele celor doi canadieni, acordându-le Premiul Nobel în anul 1923.

Se pare că această „eroare”, cum a fost clasificată după zeci de ani de reprezentanții Nobel, nu este una întâmplătoare. Se pare că și această organizație a fost deranjată de convingerile antidarwiniene ale lui Păulescu, cât și de criticile aduse Francmasoneriei, Cahalului, Coranului și Talmudului în cartea sa cunoscută drept „Spitalul - Coranul, Talmudul, Cahalul, Francmasoneria”. [...] Se pare că naționalismul creștin și legătura sa cu Dumnezeu, l-au costat pe Păulescu reputația și recunoașterea internațională. Faptul că a îndrăznit să prezinte unele fapte adevărate sau mai puțin adevărate, acest lucru depinzând de conștiința fiecăruia, a atras asupra sa un val de critici și repulsie în cercurile științifice[1].